

TÝDENÍK

www.republikani.com
www.repmladez.com

REPUBLIKA

ÚNOR 2003

ČÍSLO 7/ROČNÍK XIV

5,90 Kč

MF Dnes 3.1.2003 Praha /dam/ Poprvé chybí Sládek

V článku chybí u jeho jména přívlastek "kontroverzní". Přemýšlím, proč asi toto "mazlivé" pojmenování chybí. Že by už konečně novinářům došlo, že po léta opakovaný "vtip" přestává být vtipem?

Režimisty zajisté uspokojuje fakt, že se pomocí embarga a občasných vtipných článků již nemusí obávat, že se tito enfants terribles do vlivných pozic mohou legálně dostat. Právo být zvolen náleží jedině "osobnostem", kterým se ve státě čítajícím 10 mil. občanů nikdo, ale opravdu nikdo nevyrovná.

Toto chování v "otevřené demokracii" trvá již od doby, kdy byl odcházejícím režimem slavnostně a jednomyslně zvolen člověk, který za svoje přesvědčení trpěl v kriminále. Svědčí o tom jeho kniha nazvaná Dopisy Olze, ve které určuje, co mu má přistě poslat, když mu nevyhovují mnohé provianty, které mu moc nechutnají a to včetně vhodných druhů cigaret. Člověk se až podivuje, že mohl dostávat balíčky, když mnohým vězňům nebylo soustavně dovolováno přijmout nějaké přilepšení, včetně dopisování rodinám. Je to snad tím, že již v té době z něho vycházela záře, které si už dávno všimly

zahraniční vysíláčky, hlavně Rádio Svobodná Evropa. Takovouto taktikou měl V.Havel umetenou cestičku ke všem dalším bezpracným volbám na úřad prezidenta.

Podobně pohodlný přístup k funkcím měl i špičkový ekonom V.Klaus, kterému se za potlesku národa podařila transformace, před kterou varoval p. Sládek, tento čin nazval podvodem století. V jakých rukou je nyní obrovský majetek, který za jeho dirigování zpeněžili a ihned utratili všichni protagonisté státního výprodeje? Poučný je v dnešní době na ně pohled v debatách všech televizních stanic, kdy se tytíží, kteří zdemolovali ekonomiku našeho státu obviňují, kdo vše zavinil. A naši občané volí levice, pravici, levý a pravý střed, od středu buď doleva či prava, což jsou vlastně státy ti, kteří se měli už dávno ze svých činů zodpovídat.

A už děti, tak i dospělí ztratili množství výhod, které jim zabezpečoval minulý režim. Po změně režimu se kdekdo vysmíval termínu "jistoty", znevažoval ho a dnes se takovým jistotám nemusíme smát už neexistují.

Po celá léta "otevřené demokracie" upozorňovali republikáni veřejnost na praktiky mocných, vytvořili program, za který se dodnes nemusí stydět, vydávali týdeník Republika se závažnými připomínkami vůči neblahým dějům, varovali lidi před privatizací, kterou p. Sládek nazval podvodem století, Koženým, vstupem do NATO, Evropské unie a stálým zadlužováním a následným utrácením těchto financí pro své mocenské ambice, špatnými zákony a nespočítaně dalšími varujícími skutečnostmi.

Po celá tato léta nebyl ještě zveřejněn ani jediný plán na obnovu ničené země, který Republikánská strana Mir. Sládky předkládá, naopak jsou zveřejňovány činy buď úplně vymyšlené, nebo upravené dle přání protagonistů. Děje se tak právě pro tento viditelný rozdíl mezi Republikány a ostatními stranami.

Zkráceně a naprosto přesně se zadařilo křížovce s tajeňkou v MF vyjádření: Aby potápějící se lodi ulehčilo, naházeli přes palubu ty, kteří na špatný stav lodi předem upozorňovali. R.Š.

Výzva

Na základě usnesení MO RMS v Ostravě ze dne 5. 2. 2003 navrhuje jako kandidáta na post prezidenta České republiky pana PhDr. Miroslava Sládky. Žádáme tímto všechny MO RMS v republice, aby podpořily naši výzvu a důsledně se připravily na podpisové akce, které budeme provádět na celém území naší republiky.

Ivan Baier
předseda MO RMS v Ostravě

Válku poslancům a senátorům!

Má se Česká republika opravdu zapojit do případné vojenské akce proti Iráku či nikoliv? Odpovědět na takto položenou otázku je velice jednoduché. Jednoznačně NE! Proti jakékoli vojenské agresi, nejen v Iráku, ale i všude jinde na světě. Tak se rozhodne každý, kdo má jenom trochu rozum v hrsti. Pouze zasloupení lobují v řadách amerického zbrojního průmyslu a jeho institucí, mohou dát válce zelenou. Větší zisky, větší zaměstnanost, větší vliv na rozdělení světa. O to jde všem, kteří nesmyslné války podporují. 70 ze 76 senátorů našeho malého státu se vyjádřili pro "AKCI" v Iráku, jak kulatně nazvali poslanci a senátoři. Doufám jenom, že všech 70 příznivců války bude stát i se svými rodinami a příbuznými v první linii. Ono, jak se zdá, jevelice jednoduché za svůj stotisícový plat poslat neznámého člověka na smrt a čekat za bukem, co se z toho vyvine. Ale nejen senátoři, ale i v poslaneckých lavicích máme krvežíznivé selmy, jež horují pro válku. Vstřícně "připosraná" proamerická ODS, část ČSSD a co udivuje nejvíc, pro agresi je i KDU-ČSL. Ti, jakoby zapomněli na desatero přikázání a lobují pro válku nejvíce. Ostatně v jejich řadách koluje víc ateistické krve, než křesťanské. Takže do "AKCE" chlapí, běžte se bít za americké zájmy, ale bez nás. Povede vás ostřílený voják a strateg Tvrdík, pro něhož je umírání krásná věc. Tvrdík viděl válku pouze v nějaké americké "sračce" s Rambem. Kdyby byl soudný, tak takovou zhovadilost z huby nikdy nevypustí. Teď je "posraný" strachem před Iráčanem. Pokud Česká republika do

videlné desátky, zejména pak z přírodních zdrojů, bude tvrdě potrestán. Ostatně Bush sklízí, co zasel jeho demotivní otec. Podporovat válku může pouze blb, který ji na vlastní kůži nezažil. Je třeba si uvědomit, že války se zúčastní i ten, který povolí přes svůj stát přelety a přejezdy vojenských sil, neodej Bože rozmístění "amíků" na území svého státu. To už je válka na spadnutí. Špidla sice přesvědčoval poslance o nutnosti schválit agresi, poněvadž jak řekl, "země by stratila tvář, a to nejen před spojenci". Tato země stratila svou tvář už před 13 lety, kdy zvolila do čela tohoto státu Havla, takže o ten bezcharakterní škleb, kterým se již 13 let prezentujeme, moc nestojím.

Tvář, pane Špidlo, vypadá jinak. Ale to by musel být u moci někdo jiný, než vy a vaše klika. Ale to je zase o něčem jiném.

"Tentokrát to bude naosro", tvrdí triadvacetiletá "veteránka" jistá M.Brennerová z liberické protichemické jednotky, připravující se na brzký přesun do Perského zálivu. Bůh ochraňuj tuto "husičku" v dalekém Iráku. Že má v hlavě totálně prázdnou, svědčí o tom i její výrok, ve kterém Saddáma Husajna bez rozmyšlení přirovnává k Adolfu Hitlerovi. Zřejmě tyto pány osobně dobře zná, když si dovoli takovéto přirovnání. A v dějinách bude mít také mezery, nebo když proběhl hadrový podvod, zde v republice, bylo této dívčině sotva 10 let. To se dějiny na školách přestaly vyučovat, aby studenti nevěděli, jak zde bylo dřív lépe. To znamená, že dotyčná Brennerová věděla přesně, kdy měl poluci Michael Jackson a menzes Madona, ale jména jako Hitler a Husajn jí nic nefíkala. Na jejím příkladu je také vidět, jaké lidi do "AKCE" posíláme a za jakým účelem tam jdou. Není to proto, aby bránili spravedlivou věc, ale aby si namastili kapsy. Šedesátitisícový žold za měsíc by zde rozhodně nedostala. Ale to jen naokraj. Důležité je, že nás naši mocní zatahli do válečného konfliktu, aniž by si uvědomili smutný dopad svého počinku. Proameričtí "prdelolezci" konečně vylezli na světlo Boží a ukazují se v plné síle a kráse. Je smutné vidět morální rozklad představitelů této země, jejich hrabivost a hamiznost. Pěkně si to dovedli zařídít. Za nic nenést zodpovědnost jen tupě a mlčky plnit příkazy umytých rusů, kteří si říkají američané. Za to mají tito bezpáteřníci své místo na slunci, kontá

ve Švýcarských bankách a beztrčnost v Čechách. Je mi z toho všeho smutno. Vytunelované banky, zlikvidované prosperující podniky, tisíce lidí na dlažbě, zločinnost na vysokém stupni úrovně a do toho všeho ještě hájíme ekonomické zájmy cizí mocnosti, údajnou protichemickou obranou. Z republiky se pomalu, ale jistě stává smetiště západních mocností, kteří nás potřebují pouze k tomu, aby si zde vystavily své vojenské základny a posty. Nic jiného je nezajímá, proto se tady tak chovají. A co na to naši velkohubí ekonomové? Ti samozřejmě díky válce předpovídají zdražení v podstatě všeho. Válka se dotkne zejména nájmou bytů, zdražení jízdného v hromadné dopravě, el. energie, plynu, vody, což bude mít za následek zdražení potravin, lihovin, kuřiva, PHM toho zejména a kdo ví čeho ještě. Vyplundrovaná, vykradená a vytunelovaná státní kasa se musí nějak naplnit. Jak? No přece z kapes daňových poplatníků. Všechno zbytečné zvanění a vládní mejdany typu: Měnového fóra, fóra NATO, setkání "kretěňů" z EU a podobných volovin, které si tady uskutěčnil Havel, je třeba, aby někdo zaplatil. No a to musíme být my, daňoví poplatníci. Takže zapomeňme na záplavy a různé přírodní katastrofy, na rozbité cesty, rozbité chodníky, malou životní úroveň, nízkou mzdu v podnicích, které vlastní podvodníci a hochštaplři, mající ochranou ruku ve vládě, daňové úniky a daňové podvody velkých a zejména zahraničních firem atd., atd. Normálnímu člověku je z toho na blití. Ne však těm, které si velká většina populace zvolila do svého čela. Těm je to zřejmě jedno a nebo to ještě podporují svou flegmaticností a omezeností. Jedinou mou morální útěchou je, že jsem těmto zaprodancům nedal ve volbách svůj hlas.

Takže závěrem bych ještě dodal, jestliže vláda rozhodla o válečném konfliktu v Perském zálivu o nás bez nás, a už nevolí prezidenta, ale balí plnou polní v čele s Tvrdíkem. Já je zde postrádat nebudu a pakliže se začnou vracet v zinkových futrálech zpět, plakát rozhodně nebudu. Pro ně ani slzu. Vlastenectví vypadá jinak, zde je ovšem "povyšeno" na nacionalismus a ten je trestný.

PS: Omlouvám se za výrazy, které mi šly přímo od srdce.
Leo Vois, nezávislý novinář

Irák není naše bojiště

Hlasujme NE! Za těchto nekvalitních a pro náš stát diskriminačních podmínek. Nenechme se hnát do kouta!

Drtivá většina ze 181 zemí OSN je jasně proti vojenskému řešení krize kolem Iráku. Naprostá většina je pro mírové řešení a pokud by si situace vynutila vojenskou akci, pak pouze s jasným mandátem Rady bezpečnosti OSN. Země OSN nevidí žádný rozdíl mezi situací Iráku koncem ledna 2003, nebo např. před 3 měsíci, a proto zatím nechtějí uspěchané rozhodnutí. Proč by měla naše armáda pod vrchním velením NATO bojovat za zájmy USA, když jiní taktizují a snaží se vojenskému řešení zabránit.

Dále si musíme položit otázku, proč nás naši vládní politici zatahují do války, když jsou v naší zemi důležitější problémy než plést se do Iráku, anebo do jiných států.

Proč neřeší raději nezaměstnanost či nárůst kriminality? Kdy se přestanou tvářit, že neví, co se děje ve vlastní zemi a začnou brát naše vlastní problémy vážně?

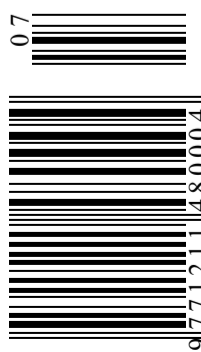
Odpověď je jednoduchá a netýká se ani tak politiků. Týká se nás všech! Musíme začít myslet a hlavně musíme začít brát zcela vážně zodpovědnost, kterou máme k sobě a svým potomkům a to tím, že přestaneme ignorovat volby a začneme podporovat RMS, jedinou stranu, která nemění svůj program!

Proč si český občan nedá říct a žene nás do záhuby tím, že podporuje ODS, ČSSD a další parlamentní sebranku?

Nejbližší příležitost bude již tento rok. Budeme rozhodovat o vstupu do Evropské unie.

Hlasujme NE! Za těchto nekvalitních a pro náš stát diskriminačních podmínek. Nenechme se hnát do kouta!

Jaroslav Kučera, student

Kšaft odcházejícího Václava Havla zněl hrdostí nad kvetoucí zemí, kterou nám i příštímu prezidentovi předává

K této sebevchvalé dlužno připojit několik titulků z velkého množství podobných z denního tisku.

IPB: krach banky za více než 100 miliard korun. zaplatí každý občan ČR přes 10 000 Kč.
 Jak vylákat z banky 100 milionů proces s šéfem HSystému Petrem Smetkou ...
 Je okres, není okres? Lidé v tom mají zmatek.
 Dopisy zrušeným Okresním úřadům zavalují pošty.
 Právní stát musí válčit, když je to třeba. Většina lidí má dost "politiků", pseudokapitalistických normalizátorů devadesátých let.
 ČNB šetří, proč Union Banka platí za své kupce.
 Nejbohatší Čech zcela ovládl: Českou pojišťovnu, TV Nova, PPF burzovní společnost, PPF majetkovou, PPF Consulting, Home Credit, eBanku,

První městskou banku.
 Česká ekonomika prudce zpomaluje, lidé utrácí... ale podnikům se daří hůře.
 Šlechtic neměl zbrojní pas a postřelil honce.
 Ministerstvo zvýhodnilo farmaceutickou firmu nová vyhláška porušuje princip, který zdravotním pojišťovněm ovšem šetřil výdaje na léky.
 Platí ordinaci ze svého, lékaři si stěžují, že VZP neplatí, ale nikoho to nezajímá.
 Lékaři v Plzni neošetří některé pojištěnce.
 Stávkujeme, vyzývá své kolegy učitel.
 Majitelé domů žalují stát o ušlý zisk.
 Neidealizujme se Evropskou unií.
 EURO je pro Němce "teuro". Prostě drahé ...
 Polovina obyvatel si přeje zpět marku.

Kocovina: Klaus, Pithart, Zeman, Motejl, Pytlík.
 Vítěze smete aliance druháků. Zemanošpidla.
 Fatální přehmat. Zrádce vlasti mé.
 Prezident nevěděl o vyšetřování milosti.

Süddeutsche Zeitung ... Havlovy monumentality nedosahuje žádný z kandidátů...
 ARD ... Havel psal dějiny a jde o skvostné dílo...
 Proto mají i Němci důvody být vděční.
 Le Soir ... žádný z kandidátů, kteří se ucházejí o jeho křeslo, nemá šanci se vyrovnat jeho září a dosáhnout jeho úcty, již se těšil v zahraničí.
 Tiroler Tageszeitung ... bývalý chemický laborant a kulisák zůstal jako prezident zásadový ... po roce 1989 jednal jako Evropan, stanovil cíle...
 A co my nastala již doba, kdy je možné bez výčitek svědomí prohlásit, že král, včetně svých služebníků, jsou nazi?
Petr P.

Teroristický útok

... cca 500 dní poté, co byl proveden teroristický útok na newyorská mrakodrapová "dvojčata" (11.9.2001)

1. Po cca 250 300 dnech od 11.9.2001 byla v denním tisku ve světě v ČR zveřejněna (dost neschvalně malý článek) skutečnost, že obávaný smrtonosný Antrax nebyl vyroben ani v Iráku, ani v Afganistánu, ale v samotných USA, kde jej vyvinuli a vyrobili vojenští specialisté USA!!! To je ale překvapení a blamáž, pro výrobce a další složky, včetně vlády USA!
 2. Co když se během roku 2003 nebo později v dalších letech zjistí, že onen vražedný útok na newyorské mrakodrapy si objednaly samy USA konkrétně kruhy, blízké panu prezidentovi G. Bushovi? Způsob jeho zahraniční "jestřábi" politiky, kterým se snaží zatáhnout do této svaté protiteroristické války další státy, např. V. Británie, SRN, Francie a další státy NATO a EU, tomu nasvědčuje. Nezámyslně snad USA realizovat co nejdříve, ještě letos, v r. 2003 třetí světovou válku? Útok USA proti Iráku může být jen záminkou k vyvolání třetí, nejničivější světové války, která by mohla vyústit v likvidaci celého lidstva. Poslední události zahraniční politiky USA tomu nasvědčují.

3. Celému pokrokovému lidstvu světa -ZEMĚ- je známo, že právě USA za posledních 60 let rozpoutaly celou řadu válečných konfliktů v různých oblastech světa (Jugoslávie, Korea, Vietnam, Siam, Jižní Afrika, Jižní Amerika- "banánové republiky", ale i další státy Argentina, Chile, Brazílie, Panama, Egypt-Suez, Izrael-Palestina atd.) Miliardové zisky v US dolarech plynuly zejména do USA výrobcům různých zbraní.
 4. Zásoby zbraní a munice v USA pravděpodobně stále narůstají, vše je ale přísně tajné. Není proto nijak divné, že se jich chtějí co nejdříve zbavit a ekonomicky co nejlépe "prodat" zejména rozvojovým zemím.
 5. Nedávno uveřejnila Světová zdravotnická federace zajímavý, ale otřesný údaj. V Africe nyní umírá cca 6 milionů dětí do 6 let ročně hladu. O kolik se nám tento údaj zvedne, když přičteme dalších 5 milionů dětí do 6 let v Jižní Africe, dalších 20 milionů v Asii? Přibližně 31 milionů dětí do 6 let umírá ročně na planetě Zemi hladu.
 Co je proti tomu cca 3000 obětí mrakodrapových "dvojčat" v New Yorku? Téměř zanedbatelné procento, necelých 0,0076%.
 Uvědomuji si občané USA, filozofové a další inteli-

Žoldáci utíkají

Dne 20.1.2003 jsem si přečetl zprávu teletextu České televize, která mi, ale nejen sdělila, že 27 českých vojáků mise v Kuvajtu požádalo ministra obrany Tvrdíka o návrat domů, do České republiky. Důvod je prostý: tito dobrodruzi (jinak si říkají váleční veteráni) vycítili, že se v Iráku schyluje k opravdové válce a tak honem hajdy pryč odtud a co nejdříve. A nepřijdou k újmě na zdraví kvůli imperialistické politice USA a jejich patolizalských spojenců. Ono dolary se dobře berou, dokud se nic neděje, ale potom jak válka začne, hup do zákopu a počkat, až to přejde. Jak by to dopadlo asi s obranou naší vlasti?

Na druhé straně se jim nedívám. Já bych do první linie poslal všechny ty, kteří s válkou souhlasí, ty poslance,

vládu včetně prezidenta Havla, který neví, co je vychovat dceru, syna, co to stojí prostého občana, aby pak zemřel pro cizí zájmy. Divím se i některým prostým lidem (viz. deník Blesk ze dne 21.1.2003), názory paní Brožkové z Hradce Králové a p. Lva z Kladna, jsou přímo zarážející. Tito lidé a jim podobní asi nepochopili, oč USA v oblasti Perského zálivu jde. Asi je to pro ně nadlidské si namáhat mozek, když jim to všechno poví sdělovací prostředky. A naši žoldáci se ještě cítí ukřivděni, když je ti naši škrábalové od pera nazývají zbabělci.
 Inu komu není rady, tomu není pomoci.

*Příznivec a čtenář týdeníku Republika
 Z.Manda, Paskov*

Dopis čtenářky

Vážený zaměstnanec sekretariátu RMS a vážený pane PhDr. Sládku!
 Dostalo se mi v minulých dnech do ruky cosi, co by si (by v negativním smyslu slova jako výstražka) zasloužilo otisknout v našem týdeníku Republika.
 Jacísi dva odpadlíci RMS si založili svoji "stranu", a jelikož dřív zřejmě měli přístup k členské databázi naší strany, tuto zneužívají k lapaření Republikánů do své pastraničky.
 Krom toho, co vykradli ze stálého programu naší strany a toho zbytku "programu", jež mi poněkud připomíná (samozřejmě jen z literatury faktu vzhledem k mému věku) část programu NSDAP z krizových třicátých let mě zajímají další okolnosti. Jak kdokoli může tímto způsobem zneužívat osobních dat, která mu byla svěřena z úplně jiných důvodů, a jak někdo může mít vůbec žaludek na podobný hnus a proč? Úplatky? Neukojené osobní ambice? Myslím, že tito dva pánové se hráli na výsluní naší strany dost dlouho a nechápu jediný důvod tohoto hnusného podrazu.
 A pokud si "program" přečtete důkladně, tak vlastně sami přiznali, že chtějí být komunističtější než sami

komunisti. A to se kdysi řadili k pravici? Brrr!
 Takže všem skutečným vlastencům náš post je dál jen v naší straně, buďme a zůstaňme republikány. Slušný člověk přece nemění názory jako ponožky a já osobně jsem republikánkou už 12 let a nelituji!!!
 Občas to stálo odříkání a skřípění zubů při srážce z blbcem, ale vědomí odpovědnosti zachovat vlast pro další pokolení a vědomí pravdy je důvod proč stále, a protivníkům navzdory, stále ZA SVOU PRAVDU STÁT!!!
 Věrně jen svému zdravému rozumu a ne blábolu cizácké kupčičky s pravdou. Právě teď jsem slyšela zprávy ČT1. Prý jacísi 3 arménští běženci zahájili hladovku, že se jim tu nelíbí. Fajn. Z našich daní žijí, bydlí a jedí a dokonce je i v "jejich" Kostelci nad Orlicí hlídá po zdravotní stránce náš lékař, za naše peníze. Nebyl by jinde potřeba víc? A co oni? Když se jim to tu nezdá, a se vrátí domů! Potřebujeme je tu? NE! K čemu? Pro naše je práce a bytů málo! A co na to "Zbelova strana"?
*S pozdravem REPUBLICA ZDAR
 Věra Paseková*

Konec zvýhodňování?

Jmenování u soudů dokládají, že jediným důvodem jejich nepřijetí byla bílá barva pleti!

Tato otázka musí napadnout každého při čtení zprávy, že Nejvyšší soud USA bude projednávat žalobu na diskriminaci bělochů.
 Jde o letitý problém. Řeč je o tzv. affirmative action česky totální zvýhodňování národnostních menšin při přijímání na americké university. Podstatou této zvrácenosti je fakt, že při přijetí uchazečů se nebere zřetel na výsledky zkoušek, ale rozhodující je etnický původ!
 Tento rasismus naruby je uplatňován v USA od roku 1978. Od této doby tak přišli bělošští uchazeči o tisíce studijních míst. Trpělivost však došla občanům USA J. Gratzové, B. Gutterové a P. Hamacherovi, jejichž žaloby bude projednávat v letošním roce Nejvyšší soud. Jmenování u soudů dokládají, že jediným důvodem jejich nepřijetí byla bílá barva pleti! Všichni tři se v minulosti obrátili na soudy různých instancí a se svou žalobou uspěli. Od té doby zvrhly způsob přijímání do škol u zrušilo sedm států USA.
 Problém totálního zvýhodňování národnostních menšin je velice aktuální i u nás. Zejména zvýhodňování menšiny cikánské! Jsou známy případy přednostního obsazování míst u Policie ČR, České obchodní inspekce, upřednostňování při tzv. "konkurzech" v České televizi apod.
 Co je však daleko horší, jde i o zvýhodňování pachatelů trestných činů a to i těch nejhorších! O jednom zvláště otřesném případě byla zmínka v prvním čísle Republiky v letošním roce. V návaznosti na směšný trest 3 měsíců pro muslima Khaleda Odeha za vraždu mladého Švéda Daniela Wretstroma, bylo vzpomenu 10 let od zákeřné vraždy našeho syna Daniela Hejdánka, spáchané cikány v Pardubicích. V této kauze, táhnoucí se vinou orgánů činných v trestním řízení neuvěřitelných 8 let, byli oba pachatelé zproštěni obžaloby pro tzv. "nedostatek důkazů"!!!
 Proč mohlo k tomuto otřesnému soudnímu verdiktu dojít? Protože oběti vraždy byl Čech a pachatelé byli cikáni. Jak se "vyšetřuje a soudí" takováto vražda, dokládají následující fakta:
 -pachatelé byli bezprostředně po vraždě propuštěni z místa činu a opětovně zajištěni po cca 4 hodinách
 -nikdy nebyla nalezena, díky tomu, vražedná zbraň ilegálně držaná pistolé
 -nebylo zajištěno a daktyloskopicky zkoumáno pouzdro zbraně
 -nebylo provedeno řádné zdokumentování polohy-

vých poměrů při střelbě, postavení střelce, postavení oběti
 -nebyla provedena balistická expertiza v době, než došlo k zásadní přestavbě domku, odkud padl vražedný výstřel
 -ztratila se prostřelená záclona z okna, odkud padl výstřel
 -ztratila se fotodokumentace zpitvy oběti
 -nebyla zkoumána věrohodnost výpovědi jednoho z postupně obžalovaných, původně setzv. "příznávajícího", který později své přiznání odvolal
 -nikdy nebyla u soudu předložena jako důkaz, jakási řada čí dyčka, kterou jeden z postupně obžalovaných údajně držel v době výstřelu v ruce přesto soud tento "důkaz" pojal jako významný svědčící ve prospěch! tohoto obžalovaného
 -propuštění prvního obžalovaného z vyšetřovací vazby v rozporu se zákonem, dozorovým prokurátorem, bez rozhodnutí soudu
 -nehorázně dlouhé doby zpracování obvinění, obžaloby prvního z pachatelů, přípravy soudních líčení (jaký rozdíl proti případům, kdy byli obžalováni Češi)
 -řada procesních chyb při výsleších obviněných, účastech obhájců na nich, jmenování znalců
 -totální nechu soudit obviněné za vraždu spáchanou ve spolupachatelství, i když proto byla řada důvodů -jednoznačný výklad řady důkazů ve prospěch obžalovaných, senáty KS v Hradci Králové
 -za výše popsany vyšetřovací a soudní paskvil plně zodpovídají vyšetřovatel PCR mjr. Ornič, dozorový prokurátor JUDr. Antl a předseda senátů KS v HK JUDr. Chládková a JUDr. Rejček!
 Každý soudní člověk jistě uzná, že toto vše nemůže být jen náhoda. Jsem přesvědčen, že jde o úmysl v duchu společenské objednávky té doby, jakéhosi rasismu naruby neodsoudivé cikánské pachatele pachatele v r a ž d y!
 A i kdyby nebylo žádných jiných případů zvýhodňování různých etnik u nás a já jsem přesvědčen, že jsou další, stojí nesporně za to, dát se do zdánlivě ztraceného boje.
 Do boje za zrušení zvrhlé teorie zvýhodňování všech národnostních menšin, do boje, za stejné povinnosti pro všechny!
 Zatím alespoň tím, že budeme ve všech volbách podporovat ty strany, které zvýhodňování menšin dlouhodobě odmítají. Ještě je čas!!
Ing. Václav Hejdánek

Chceme ještě být svéprávní?

Dějiny naší civilizace jsou v podstatě historií měnicích se společenských systémů. Zkušenosti ukázaly, že ani parlamentní způsob vlády nemusí být nejlepším, pokud je prezentován nezodpovědnými a bezzásadovými politiky, kteří jej svým jednáním znehodnocují. Bývalý britský premiér W. Churchill jistě věděl co říká svým výrokom o demokracii jako nejméně dobré alternativě. I když v zápětí dodal: „neznám lepší způsob“, měl po dobu svého úřadu svoji práci usnadněnou válečnými poměry a tím možností mnohem autoritativnějšího rozhodování, než je tomu v mírových dobách. Ostatně v příštích volbách, konaných v poválečném demokratickém období již zvolen nebyl. Minulé století charakterizované zápasem dvou rozdílných politických systémů, totalitních a demokratických států, v němž údajně zvítězila demokracie, je stejně iluzorní, jako dnes již humorná fráze, kdy pravda a láska zvítězila nad lží a nenávistí. Ve skutečnosti pouze skončilo období mocensky rozděleného bipolárního světa. Nejdůležitější problém, který se táhne jako červená niť lidskými dějinami zůstal a naopak zesílil. Tím problémem je mocenský zájem o maximální zisk trhu a surovin. Realizace tohoto projektu, který předpokládá totální hospodářskou a politickou nadvládu je postupná globalizace světa. V našich evropských podmínkách to znamená vstup do EU. Tento supercentralistický projekt bude ve svých důsledcích stejně zhoubný, jako plány bývalých Marx-leninských pohrobků, kterými nám bylo vyhrožováno v případě konečného vítězství socialismu na světě. Potlačování národního vědomí občanů, omezení naší kultury nadměrnou produkcí cizích žánrů, především v oblasti hudby ve sdělovacích prostředcích. To vše jsou skutečnosti, které si dříve na-

rození pamětníci z období let padesátých nepochybně pamatují. Sovětské častušky a diktaturu proletariátu, vedenou neomylným politbyrem, vystřídala kultura amerických krváků a připravovaný diktát nadnárodních společností. Stejně jako dřívějším požadavkem doby byl nový socialistický člověk, i dnes je nutné vytvořit nového multietnického Euročlověka. Tato převýchova v praxi znamená likvidaci tradičních hodnot, kterými vždy bývala čestnost, zásadovost, rodina a vlast. Tyto hodnoty mají být nahrazeny jedinou prioritou, kterou je míra úspěšnosti a zisku, vyjádřená penězi a jměním. Nekritický obdiv k podnikavcům všeho druhu a neúměrně tabuizované jejich podnikatelské činnosti je zdůvodňováno sloganem o „české závisti“. Výsledek nedostatečné kontroly je zdrojem majetkové a korupční kriminality. Vidina rychlého zbohatnutí způsobila odlišný pohled na morální hodnoty člověka. Slušný člověk živící se poctivou prací, je považován za neschopného hlupáka a budoucí životní perspektiva lidí bez patřičného akademického titulu, jakoby byla předurčením budoucnosti občana druhé kategorie. Rétorika renomovaných agitpropů slibující výhody, které nám přinese vstup do EU, je zaměřena především na mladší populaci. Jedním z falešných šidítek působících na naši mládež, je možnost volného pohybu a zaměstnání kdekoliv na území unie. Toto tvrzení je pokryteckou lží, nebo skutečnost bude méně radostná. Volný pohyb, pokud se turisticky týče, bude především pro ty, kteří na to budou finančně mít. Možnost lukrativního zaměstnání se bude vztahovat na vybranou skupinu žádaných odborníků, pomoci tzv. zelených karet.
Dokončení straně 3

Celá naše politická práce se točí kolem základní otázky

Jak odhalovat pravou tvář a pravé úmysly našich politických odpůrců a naopak, jak přesvědčit veřejnost, že právě v naší straně jsou lidé kvalitní, tj. spravedliví, upřímní, nezištní, obětaví, mající na paměti převážně obecné blaho růstného celku.

Pravdivé je sic ono biblické "po ovoci poznáte je", zkušenosti nás však dostatečně poučily, že lidé jsou po většině nepoučitelní. Nad tím nemá smysl hořkovat, takové to je, co svět světem stojí.

Náš pan předseda si nejdnou povzdých, že do duše člověka nevidí, že ke každému přistupuje srdcem na dlani a předpokládá, že i ostatní jedná s naprostou čistotou úmysly; o to větší že je pak zklamání.

Možná by bylo báječně být obdařen jasnovidnými schopnostmi, možná by to naopak učinilo život nesnesitelným. Je lépe spokojit se s běžnými prostředky poznání.

Každý člověk má čtyři složky osobnosti, a sice charakter, rozum, cit a pud. Každá z těchto složek je důležitá, nezastupitelná, všechny dohromady tvoří celost člověka.

Podívejme se nejprve na pud. Obecně vzato není na pudu nic špatného, nízkého, nebo zavrženého. Naopak. Puzení k činu je základním předpokladem pro každé konání, to víme na často opakovaně větě: "Já musím pořád něco dělat". Síla tohoto puzení k činnosti se nejlépe ukazuje na díle génie minulosti, kteří své dílo uskutečnili navzdory naprosto nepříznivým podmínkám, navzdory nepřízní osudu, navzdory třeba i nějakému osobnímu handicapu. Osobní nutnost vykonat dílo se pak projevuje na ostatních složkách osobnosti. Dílo je třeba promyslet, je také potřeba se nadále vzdělávat, zkrátka rozvíjet rozumovou složku osobnosti. Konáním pochopitelně mohutní i citová stránka. Člověk získává onen tzv. cit pro věc, silně také pociuje úspěchy i nezdary, přízeň a nepřítelství okolí, což vede ke schopnosti vcítit se do postavení druhých apod. A konečně je zde otázka charakteru. Sem patří např. po-kora tvář i tvář dokonalosti přírody a záměrem Stvořitele, nesobecká služba druhým, úcta asebeucta. V tom výrazně pomůže přikmknutí se k nějakému ideálu lidství a cestě k němu. Ukazatelem správnosti cesty je čistota svědomí, pramenící zejména z vědomí, že žijí v pravdě. Sám pojem pravda je často nízkými lidmi relativizován, jako že každý má svou pravdu apod., to ale

svědčí o nepochopení podstaty pravdy. Pravda je totiž v podstatě shoda. Např. v matematice je pravdivý výrok $1+1=2$, levá strana rovnice odpovídá pravé. A stejně je to v životě. Co myslím, to říkám, o čem vím, že mám konat, konám, každému dávám, co jeho jest... A vůbec, k čemu by mi to bylo, kdybych podvodem, lstí, krádeží získal celý svět, ale to nejvzácnější ztratím.

Každý člověk je od přirozenosti nadán některou z výše uvedených mohutností, často na úkor zbývajících. Tak jsou lidé nadáni buď rozumem, nebo citem, nebo pudem, nebo charakterem. Zbývajících mohutností pak během života dorostou a je třeba pečlivého pěstění každé z nich, aby nebyl promarněn účel života. Pozorujeme, že příliš často, že mnozí lidé dosahují celosti úplně opačnou cestou. Žádnou z mohutností nepěstují, a ta, kterou získali do vinku vadne, až zcela zvadne. To je naprostá degenerace.

Je pravým pozhánáním, disponují společností dostatečným počtem plně rozvinutých osobností, a proto se také hledají pomocí nejrůznějších metod, zaměřených na jednotlivé složky osobnosti.

U každého uchazeče je prvořadě prozkoumána stránka pudová, tj. jakou měrou je puzen k práci, jakou měrou je pro něj práce potřebou. Proto jsou požadována doporučení, doložení praxe, minulých výsledků apod.

Na odpovědnějších místech je prověřována způsobilost rozumová IQ testy a citovátzv. psychotesty, u některých profesí je tato pověrka naprosto nutná (Politie, strojívníci a jiní), u některých je žádoucí (vedoucí funkce).

Nikde se, bohužel, nezkoumá složka charakterová. Charakterový výběr však přesto existuje, dokonce na všech úrovních společnosti, a sice dle známého "svůj k svému" a "vrána k vráně sedá". Každému je nejpříjemnější mezi svými, v opačné situaci člověk prožívá pravá muka. S tím má konečně každý své vlastní zkušenosti. Příbuznost charakteru určuje zpravidla nejsilnější jedinec dané skupiny, bez ohledu na to, zda se jedná o charakter čistý nebo špinavý. Jistě by bylo žádoucí, aby charakterové vadní jedinci byli zbaveni vlivu. Slušným lidem zde sice přichází na pomoc zákon, který chrání důstojnost a práva jednotlivců a skupin, sami však víme, jak pracně je mnohdy právo vymoci, nehledě k tomu, že se tak děje zpětně, tzn. až po spáchání skutku zla, a ne každý takový skutek je trestným v

právním slova smyslu.

Nejlépe by bylo, kdyby se našla a ujala nějaká metoda, která by již předem dokázala zjistit, jakého druhu je charakter osoby, které má být svěřena nějaká odpovědnost.

Měla by to být metoda vědecká. Čím se vyznačuje vědeckost jakékoli metody?

1. Při opakovaném měření, pokusu apod. jsou získávány opakovaně shodné výsledky.
2. Četnost a statistická průkaznost
3. Pozorovaný jev dává výsledky, které lze dále zpracovat, pozorovaný jev se rozpadá do několika specifických kategorií.

Problém bývá z interpretací výsledků výzkumu. Totiž dokázat, že získané kategorie vypovídají o zcela konkrétní vlastnosti jevu, a ne jině. Klasickým příkladem je historie objevu krevních skupin prof. Janským.

Již mnoho let se ve vyspělých zemích, včetně naší, zabývají mnohá pracoviště fotografováním aury. Slovo není zvoleno příliš šťastně, protože u laiků vyvolává neopodstatněné výhrady a předpojatost. Princip je jednoduchý. Živý organismus vyzařuje energii, tedy něco co lze zaznamenávat, vzájemně srovnávat atd. Jednotlivá pracoviště užívají stejné metody, což je významné pro interpretaci výsledků. Ta už je tak propracovaná, že se stává samostatným předmětem studia. Podle intenzity a zbarvení energetického pole, vyfotografovaného na pozadí konkrétní osoby (což usnadňuje lokalizaci) lze usuzovat na zdravotní stav. Např. nedostatečně vyzářování v oblasti některého orgánu jasně svědčí o nemoci. To je empiricky snadno doložitelné. Vedle fyzického stavu organismu se ovšem dá interpretovat i stav psychický.

Každý, kdo si prolustuje by jediné album fotografií aury, vidí sám, že na většině fotek převažuje některá z barv. Vidí, jak má někdo auru žlutou, jiný červenou, jiný zelenou, modrou, fialovou ..., tzn. že celkové zbarvení aury vytváří zcela určité skupiny lidí. Otázkou ovšem je, o čem ta která barva vypovídá. Zda sku-

tečně zbarvení aury odpovídá celkové povaze člověka. Namísto důkazů doporučuji každému, kdo se chce dozvědět něco o sobě samém, aby si svou auru rozhodně nechal vyfotografovat. Výklad, který mu odborníci poskytnou, opravdu stojí za to. Budete překvapeni, jaké jemnosti lze z fotky vyčíst.

Já se omezím na jakousi charakteristiku jednotlivých barev, předesílám ovšem, že nejsem v tomto směru odborník a že se mohu mýlit.

Žlutá člověk živočišný, žijící dneškem pro dnešek Červená totéž co žlutá plus touha po moci, nadvládě. Zelená schopnost vidět věci v celkových souvislostech. Odpovědnost vůči sobě, lidem, Zemi, přírodě. Zkrátka "zelení".

Modrá totéž co zelená plus povědomí o smyslu a účelu. Často život ne tak pro sebe, jako pro ideál. Také povědomí o duši, Bohu apod. Nezkorumpovatelní, ale ještě vydíratelní.

Fialová vysoce duchovně vyspělí jedinci, schopní přímého vzhledu. Nepočtená, ale o to potřebnější skupina.

Bílá a zlatá osobně jsem žádnou fotografii neviděl. Slovy východu "Světec rovný nebi".

Existence každého druhu lidí, jak byly shora naznačeny, má své opodstatnění a své poslání. Všichni jsou pro celek nepostradatelní. Je však velkou ztrátou pro každou společnost, nevyužijí účelně lidského potenciálu.

Obrazně řečeno, když mistr kuchař kuchá na dvorku slepici, zatímco jiní v síni servírují špinavou vodu z nádoby.

Možnost fotografování aury se zvolna dostává do veřejného povědomí. Republikáni byli vždy první, kdo předpokládali nová řešení, razili nové přístupy. Jistě bychom se mohli prezentovat jako strana s modrou členskou základnou Těm, kteří nás pomlouvají a špiní, pak budeme moci vzkázat: "Dejte se vyfotit!"

Pavel Nazarský, Lčovice

Chceme ještě být svéprávní?

Dokončení ze strany 2

Zbytek pracovních uplatnění se bude týkat především méně zajímavých prací, které nebudou chtít občane ekonomicky silnějších zemí vykonávat. Finanční efekt těchto neatraktivních povolání, bude navíc znehodnocován migrujícími asijskoafričtými exoty. Vlivem nucené poslušnosti a pověstné servility našich současných i budoucích vládních, může liberalizovaná emigrační politika způsobit tragickou situaci našich obyvatel na trhu práce. Migrace se nestane možností nadstandardního výděлку, ale jedinou a vynucenou životní možností k získání obživy. V USA je tento kočovný životní styl běžnou záležitostí. Již dnes je často slyšet z úst globalizátorů nářek, nad „zápečnickou“ mentalitou našich lidí, v zájmu pracovních příležitostí měnit místo bydliště. Podobná konstatování jsou obvykle provázena doporučením o typicky českém nešvaru, který se v budoucnu bude muset radikálně změnit, tak jako je to dnes ve světě běžné. Navzdory těmto silicím tlakům, my Republikáni naopak tvrdíme, že láska a věrnost k svému rodišti je správný a přirozený postoj každého vlastenecky cítícího jednotlivce. Na této historické zkušenosti je také založen republikánský program. Pouze suverénní národní stát, je schopný zajistit profesní a tím i sociální jistoty svých obyvatel. Předpokla-

dem je politická vůle všech státních orgánů a institucí zaručena ústavním zákonem, v němž náš občan bude mít zaručena přednostní práva před právy cizinců. Povolání každého našeho občana by mělo být současně i životní jistotou. To je jediný způsob, jak opět vrátit lidem bývalou profesní hrdost a patriotismus. Naše společnost dospěla k osudovému rozhodnutí. Prvou alternativou je stále ještě dosažitelný rozvoj našich tradičních odvětví v oblasti zemědělské i průmyslové, pokud si o své budoucnosti budeme rozhodovat my sami. Druhou možností, která je nám jednostranně vnucována, je vstup do EU. Tímto krokem, bez možnosti pozdějšího vystoupení z této nadnárodní instituce, odevzdáme svoje osudy a budoucnost našich příštích generací do rukou anonymních Bruselských protektorů. Zabránit postupně devastaci a dalším skandálům, kterých jsme si užili víc než dost, znamená zbavit se těch, kteří se na tomto stavu podíleli a dnes jsou připraveni zaprotat naši národní svébytnost cizím kapitálu. Stále je legitimní možnost, zbavit tyto politické handlíře moci. Jejich další politikaření může v budoucnu způsobit nežádoucí nárůst katastrof a jejich odchod z politické scény by nemusel být zdaleka tak pokojný.

Jan Říha, Prosečnice

Vyrovnání se s minulostí není ukončeno ani dnes

Od tzv. listopadové revoluce už uběhlo více než třináct let. Ani taková doba však nedokázala zahladit jizvy, které v našem národě a každém z nás zanechal předchozí režim. Je nutné přiznat zcela otevřeně, že listopadový přelom byl zinscenován zvenčí a že rozhodně neodpovídal stavu naší společnosti. Většina lidí byla sice nespokojena a smutně pošilhávala po Západu, avšak skoro stejná většina si dokázala vytvořit pro život takové podmínky, že byla vlastně spokojena. Upsala se režimu a ten jí odměnil relativním materiálním dostatkem. Vždy mezi námi žilo dost lidí, kteří mohli cestovat, pracovat za železnou oponou. Proto se také po listopadu 89 stalo krédem mnoha lidí, "Kdybych kritizoval těch čtyřicet let socialismu, plival bych na svůj celý život, prostě jsem tady žil, jak nejlépe jsem uměl". Hrsta disidentů tuto obecnou charakteristiku nemohla změnit. Proto také bylo ustavení Havla prezidentem republiky sice na Západě obdivovaným gestem, ale stavu

národa rozhodně neodpovídalo. Jeho odchodu nikdo neželí, ne proto že by byl jiný než naprostá většina národa, vždy byl registrován jako kandidát tajné spolupráce StB a z tohoto hlediska dokonce vynikal, ale proto, že se nad své spoluobčany vyvyšoval. Když obhajoval své blízké spolupracovníky, vesměs agenty StB a bývalé funkcionáře KSČ, dělal to vždy zákeřným způsobem, kdy se snažil infikovat spoluobčanům pocit viny. Asi tak jako by nepokrytě prohlásil, „držte pusy, všichni jste kolaboranti“. Takové prohlášení, i kdyby bylo pravdivé, by mu jistě příznivce nezískalo, natož když v něm nebyla pravda žádná. Nelze se potom divit, že se sním na konci jeho neblahého účinkování přišla rozloučit jen hrstka věrných důchodců. Jeho odchod z Hradu mohl být pompězní, pokud by se národ dosud neprobral z kampaně vedené Svobodou Evropa, od té doby však našťásti vstřízlivěl.

Dokončení na straně 4

... a tak to vidím já

Úcta k historii

Motto: „Litujte národ, který vítá svého vladaře s fanfárami a loučí se s ním pískáním, jen aby přijal dalšího vládce opět s fanfárami.“

Minulost naší země a našich národů procházela tolika zvraty a je tak bohatá na významné události, že bychom na ni mohli být hrdi. Studiu dějin se vždy věnovalo velké úsilí. Znalosti naší populace o historii vlastní i historii ostatních národů jsou ve srovnání s populací v jiných civilizovaných zemích na velmi vysoké úrovni. Jistě by nám ji mohl závidět. Až potud by bylo vše v pořádku. Máme však dva základní problémy – nedostatečnou národní hrdost, která se projevuje i v nedostatečné hrdosti na minulost svého národa a její symboly a nevyrovnanou znalost o jednotlivých obdobích našich dějin a nejasnosti v jejich hodnocení a historických pojmech všeobecně.

Oba uvedené nedostatky vzájemně prolínají a nelze je důsledně oddělit, protože jeden podmiňuje druhý.

Nedostatečná hrdost vedla k přeceňování událostí nám cizích a nepřijatelných a k podceňování podnětů čerpaných z vlastních dějin. S tím souvisí i do jisté míry pohrdání historickými symboly a symboly státnosti. Často můžeme vidět Američana nebo Francouze s rukou přitisknutou k srdci a s dojetím zpívající svojí hymnu nebo přednášejícího slova ústavy. Z touhy vidět nad vlastním domem vlát vlajku posvěcenou tím, že vlála nad bělostným Kapitolem, se stal ve Spojených státech výnosný obchod. Nad naším hlavním městem celá dlouhá léta (a tento stav se dodnes nezměnil) jedinou vlajku, milou na pohled a dodávající odvahy, ale přeci jen cizí, byla vlajka nad americkým velvyslanectvím na Malé Straně. Dodnes nad naší zemí naše vlajka nevlaje a stejný stav jako v hlavním městě je bohužel všude. Vidět před domem, nebo na domě vlát vlajku je i dnes takřka zázrakem. Rozhodně se nejedná o žádný formální požadavek anebo nedostatek, ale o samu podstatu. Jestliže nebudeme i navenek schopni projevit svoji odlišnost, je málo pravděpodobné, že bychom si ji dokázali udržet vnitřně.

Už kdysi dávno, před dvaceti lety, v souvislosti s okupací, se objevilo heslo: dokud svobodně myslíme, jsme svobodní. Tento přístup lze ale velmi snadno dovést až do absurdity otroka přikovaného za nohy k podlaze a za ruce k veslům galéry a přesto vnitřně svobodného, protože mu alespoň v koutku duše zůstala jiskřička naděje, že bude jednoho dne osvobozen, přinejhorším se dá naverbovat k pirátům a bude moci prodávat do otroctví zase jiné. Svoboda duchovní musí být provázena i svobodou fyzickou a materiální, anebo alespoň provázena intenzivním úsilím o její získání.

Vyrovnání se s minulostí není ukončeno ani dnes

Dokončení ze strany 3

Mohl být dokonce rozloučením takřka masarykovským, když už k němu byl neprávem přirovnáván. Takto se změnil v trapné pobíhání po Praze, kladení věnců na nesmyslná místa a mávání vojákům, kteří svými homosexuálními praktikami znesvětili Hrad.

Tím však nezmizel problém našeho národa. Když pomíneme nejmladší generaci, která se narodila až po listopadu 89, týká se každého z nás. Mávnout rukou nad minulostí prostě nejde. Lidská bytost si pamatuje události od třetího roku svého života a proto takové gesto není upřímné ani u dnešních cetiletých. Spíš značí pohodlné vygumování toho na co si vzpomenout nechci. V klinické praxi velmi časté vytěšňování traumatických zážitků. Co s problémem, který existuje, ale jehož řešení je nad naše síly? Naše společnost hledá zástupné problémy. Jedním z nich je dnes velmi oblíbená debata o nástupci Havla. Prý není v našem národě nikdo, kdo by se mu vyrovnal. Prý je nasazena masarykovsky vysoká la ka, jeho světovou proslulost prý nelze nahradit, atd. Jednak to není pravda, jednak to pouze masku-

je hluboké jizvy v duši našeho národa. Nelze ani spolehat na to, že si tento problém vyřeší každý sám, v nejtinnějším koutku své duše. Není ani pravda, že k řešení právě tohoto problému přispěje nejvíce běh času a generační výměna. Vždy vládou stále titíž a dávají celé populaci jediné poučení. Odhodte předsudky, charakter, morálku, víru vašich předků, zapomeňte na jimi uznávané hodnoty a dělejte pouze jediné, bezohledně se rvete o materiální výhody. Staňte se členy vždy té strany, která právě vládne, při změně režimu ji odhodte jako nepotřebnou veteš a nacpěte se do nové. Podrážte své přátele a kolegy, nikoho nešetřete. Nebojte se přitom, že by vás trápilo svědomí. Jeho existence nebyla prokázána, a straší se jím jen malé děti malé děti.

Právě proto, aby se předchozí řádky nestaly obecně uznávanou a praktikovanou normou je třeba, aby bylo hodně těch, kdo o řešení a zhojení největšího problému našeho národa soustavně a aktivně pečují, bez ohledu na své vlastní postavení. Staré rány se budou ještě hojit desetiletí a účtu si zaslouží ti, kdo obětují sama sebe pro jejich vyhlášení. **A. Vostrá**

Jde o pravdu nebo o vhodnou prezentaci prázdnoty?

Je tomu již několik týdnů a přesto mnoha lidem nevyzrálo z paměti vystoupení amerického ministra zahraničních věcí před Radou bezpečnosti OSN. Zbrojní inspektoři OSN po několika měsících velmi intenzivního pátrání nenašli v Iráku ani stopu po zbraních hromadného ničení. A celý svět jim alespoň jejich snahu věřil, vždy jsou placeni převážně z rozpočtu právě Spojených států. Když tedy selhala tato mise předstírající objektivitu, bylo nutné přijít s důkazy o věrolomnosti iráckého režimu. Kde je však sehnat, když objektivně žádné nejsou. Tady, tak jako již mnohokrát v historii přispěchaly na pomoc tajné služby. Překvapily svou bezradností. Několik rozostřených fotografií a šumící audionahrávky, to je hodně málo v době, kdy lze ze špionážní družice poříditi naprosto dokonalé fotografie kůlny na dříví, sledovat obsazení stanů v kempu a kdy lze v rámci programu Echelon odposlouchávat i hlavy států natož potom obyčejné lidi a vyrábět dokonale montáže neexistujících událostí.

A právě takto vybaven předstoupil C. Powell, hrdina Pouštní bouře, před Radou bezpečnosti OSN, aby zde přesvědčil svým devadesáti minutovým projevem

ostatní členy k udělení souhlasu s napadením Iráku. Samotný obsah byl už od počátku naprosto nedůležitý. Vše se soustředilo na formu, mediální prezentaci, která měla zastřít nepřítomnost obsahu a jakýchkoliv konkrétních informací. Obří obrazovky, na kterých nebylo nic jiného než sympatická tvář. A to byl také hlavní a jediný argument. Dobrá pověst, přesvědčení ostatních, že slovním takového člověka se dá věřit. Ne trochu, ale hodně málo na počátku 21. století, které si vzalo poučení ze svého předchůdce. Kolik takových "důvěryhodných" začínalo svoji kariéru právě na přesvědčení ostatních, že se jim dá věřit. A právě proto byl na tuto přesvědčovací misi vyslán právě C. Powell.

Přímo v sále nikdo nevydržel sledovat celý projev, který nebyl ničím jiným než mlácením prázdny slámy. Zbytek světa byl potom odkázán na několikaveršovou reportáž v hlavních zpravodajských relacích národních televizních stanic. Tam si mohl i přes krátkost času udělat jasný úsudek o charakteru člověka, který svoji důvěryhodnost a pověst dá k dispozici pro oklamání světové veřejnosti. **Martin Štříbrný**

... a tak to vidím já

Jinak pozvoina a takřka neznatelně zakrní. Jedinec nebo celá společnost, která byla připravena o svobodu materiální, postupně přijde i o svobodu duchovní a stává se velmi poddajným materiálem v rukou skupiny lidí toužící po moci a jejím uplatnění, pocházející ať již z vlastního národa, nebo z národa cizího.

Hrdost na národ, dějiny, jeho symboly a symboly státnosti, byla záměrně potlačována ne pouhých 40, ale více než padesát let a tento soustředěný tlak se rozhodně účinkem nemínil. Ať už šlo o nadvládu cizího národa nebo prosazování internacionalistických zásad, výsledek byl vždy tentýž. Následovalo postupné odbourávání pocitu hrdosti a lhostejnosti v lepším případě spojené s nostalgickou vzpomínkou na hrdinské činy předků.

Dnes našemu vědomí hrozí daleko skrytější a o to účinnější nebezpečí, které můžeme nazvat kosmopolitismem. Velmi rafinovaná hrozba maskovaná materiální a informační výměnou a jí zároveň doprovázející. Působení je zprvu takřka neznatelné a když se stává patrné, „nákaz“ již zasáhla velmi hluboko. Vedení státu, které z různých příčin není ochotno anebo schopno hájit národní zájmy má poté tendenci dosažený stav konzervovat a dále upevňovat jako základ pro další rozkladné působení, prostřednictvím zákonů a rozličných právních norem. Předmětem zmíněných norem ovšem nikdy není hlásání kosmopolitismu otevřeně, ale naopak zkrasleně. Tyto normy ukládají odstrašující tresty za hlásání národnosti, rasové nesnášenlivosti atd.

Takováto právní norma působí na první pohled velmi sympaticky a naprosto přirozeně, jako základní předpoklad fungování lidské společnosti založené na dodržování základních práv a svobod každého jedince a jejich rovnosti bez ohledu na původ a další odlišnosti. Takto také bývají zákony tohoto typu přijímány a veřejnost je prakticky nevnímá. Když se však zamyslíme hlouběji a půjdeme do důsledku, záhy zjistíme jeden základní, skutečně určující rys. Lze stanovit přísnou hranici, kdy slova a činy jsou hájením historických práv vlastního národa, projevem hrdosti na vlast a kdy naopak se už jedná o hlásání nesnášenlivosti? Konkrétní příklad je požadavek prodeje národního majetku našim občanům a upozorňování na alarmující nárůst podílu německého kapitálu ochranou národních zájmů, a nebo se jedná o hlásání nenávisť a nesnášenlivosti?

Nemožnost určit konkrétní hranici není výsadou jen tohoto problému, ale její určení je velmi obtížné obecně a takto mlhavě definovaný prostor lze potom snadno zneužít. Samozřejmě, že ne občanem, ale právě vládnoucí skupinou, která může velmi pružně vykládat zákon podle svých vlastních momentálních potřeb.

Příkladem záměrného zneužívání zákona a nepřipustného ovlivňování veřejného mínění ve prospěch protěžovaných skupin obyvatelstva jsme kolem sebe svědky takřka denně. Původní obyvatelé naší země si musí dávat velký pozor na vše, co řeknou nebo udělají, zatímco údajně utla-

21

Sociálně demokratická vláda

Vláda sice hovoří o prosperitě a blahobytu, ale zatím nedokázala představit ani jediný program, který by ke společensky žadaným cílům vedl

Sociálnědemokratická vláda sice neplní žádný ze svých volebních slibů, zato dělá právě to, co vyčítala své konkurenci. Už se ani nenamáhá vymyslet si alespoň nějaké zdůvodnění pro svoje kroky. Typickým příkladem je třeba naprosto opomnění největšího předvolebního taháku této údajně sociálně orientované politické strany plošné přidávky na děti. Jsem přesvědčen o tom, že právě z tohoto důvodu volilo Špidlu mnoho mladých rodin, právě tak si jsem si dnes jist tím, že si už žádný volič nepamatuje, co vlastně Špidla se Škromachem slibovali a je zcela jisté, že při příštích parlamentních volbách půjdou znovu volit právě sestavu Špidla, Škromach, Buzková a Gross.

Vláda sice hovoří o prosperitě a blahobytu, ale zatím nedokázala představit ani jediný program, který by ke společensky žadaným cílům vedl. Zvyšovat daně, neplnit předvolební sliby, snižovat sociální dávky by uměl každý. Je proto nepochopitelné, proč si lidé tak zoufale pořád dokola volí stále stejné zástupce.

Od prvního dubna by se měla zvýšit spotřební daň na cigarety a líh. Z hlediska zdravotního je třeba s tímto krokem souhlasit a proto se zdá nepochopitelné, proč vláda místo jasných slov o potřebnosti s ohledem na zdravotní stav populace, používá jakési vytáčky s odkazem na zdanění v okolních zemích. Není tedy zcela jasné, zda vláda jde o to dohnat a předejít okolní země ve vysokých daních anebo o to, aby byla nastartována prosperita. Na co budou takto získané peníze použity?

Faktem je, že zvýšení daní právě u alkoholu a cigaret vzbudí u veřejnosti nejmenší odpor. Vždy lze argumentovat vznešenými cíli, nebo pravidelně a nadměrné kouření a pití alkoholu ničí zdraví populace, vyžaduje zvýšenou zdravotní péči.

Jak ale budou takto získané peníze použity a bude jich dost, protože musíme počítat i s těmi, které ušetří resort zdravotnictví na péči o postižené tvrdnutím jater nebo rakovinou plíc.

Ve skutečnosti jde jen o zalátání děr ve státním rozpočtu. Proč někdo z těch důvěryhodných politiků nenavrhuje zvýšení daní ze soli, cukru, uhlí na otop. Vždy vysoká konzumace soli vede k infarktům, po cukru se tloustne a spalování uhlí je pro životní prostředí neměnně devastující jako provoz motorových vozidel. Tyto otázky jsou ovšem politicky mnohem citlivější a proto o nich nikdo nediskutuje. Je tedy vidět, že je jedno u jaké komodity se daně zvýší, hlavně, že bude z čeho rozhazovat v rámci státního rozpočtu. Třeba pro neexistující státní úředníky. Jak získat peníze na tyto a jiné byrokracii libé účely, tak při takovéto činnosti jsou brány fantazie otevřeny dokořán. Jelikož je naprostá většina současných politiků, věrna své výchově k internacionalismu orientována na Berlín, tak jako byli ještě nedávno orientováni na Moskvu, musíme se bát, aby ná-

hodou někoho v Berlíně nenapadlo zvýšit spotřební daň třeba u čokolády nebo dětských plenek. Za čtrnáct dní bychom měli tento nápad okopírován v návrhu České vlády.

Dalším zajímavým nápadem je záměr zavést od roku 2005 minimální daň z příjmů pro dlouhodobě ztrátové podniky či pro firmy, které odvádějí na daních malé částky neúměrné obratu.

Tato změna by znamenala zásadní obrát v koncepci, na které je dosud zdaňování podnikání založeno. V současné době se totiž daň z příjmů vybírá pouze u zaměstnanců. Daň je odvozována z výše mzdy a svou daňovou povinností může pracovník snížit prakticky jen "investicemi" do penzijního připojištění, soukromého životního pojištění nebo hypotéky.

U podnikatelů a firem je to jinak. Stát nevybírá daň z příjmů, jak napovídá název, ale daň z takzvaného daňového základu. Ten je definován jako kladný rozdíl mezi zdanitelnými výnosy (respektive příjmy) a daňově uznatelnými náklady (respektive výdaji). Pokud jsou náklady vyšší než výnosy, vzniká daňová ztráta, ze které se daň nevybírá.

Jestliže bychom chápali daň z příjmů jako cenu za podnikání, byla by minimální daň cenovou regulací svého druhu. Jediným jistým důsledkem každé takové regulace je oddělení vítězů od poražených.

Podobně například u minimální mzdy vznikají vítězné pracovníci, které si zaměstnavatel ponechá, a poražení, jejichž práci si už nemůže dovolit. Jak ostře rozděluje bydlící regulace nájemného, není třeba zvlášť popisovat. Poraženými jsou hlavně mladí lidé, kteří si nemožou založit rodinu, protože nemají příbuzné, po kterých by "zdědili" bydlení za regulovanou cenu, a na zaplacení tzv. tržního nájemného si prostě nevydělají.

Důležitá jsou ovšem praktické otázky. Jak stanovit minimální daň? Jednotně? Například deset tisíc korun? To by ovšem popíralo daňovou spravedlnost. Některé podniky (vysoce ziskové) by si stačily uplatnit všechny náklady, jiné (méně ziskové) už ne. Které náklady by měly být prostané?

Takový systém by vedl jen k tomu, že by si firmy určité druhy nákladů "šetřily" na období s vyššími tržbami. Například odpisy. Odpisování je přece možné přerušit a kdykoli později v něm pokračovat.

Ještě pozoruhodnější je zavést daň pro firmy, které odvádějí částky neúměrně malé ke svému obratu. Kdo a jak by stanovil, která částka je úměrná a která nikoli? Tyto návrhy budí dojem, že vláda jen zkouší, co poplatníci vydrží a co nezamítne Ústavní soud.

Smutné je, když si uvědomíme, jak málo lidí si tyto skutečnosti uvědomuje a jak je ještě podstatně méně těch, kdo jsou ochotni a schopni z takových vládních praktik vyvodit důsledky. **A. V.**

Dopis čtenáře

Vliv komunistů je záměrně posilován za pomoci médií

Velmi mnoho vlastenců je znechuceno rolí komunistů na současné politické scéně. Znechuceno tím, že ostatní parlamentní politické strany se jich doprošují a jsou ochotny jim poskytovat funkce ve vedení státu na úrovni politické i ekonomické a čini jim nevrtné morální ústupky. Nelze se ovšem tomuto stavu divit, když všechny strany s výjimkou té naší jsou bývalých komunistů plné. Mnohým lidem bylo prý sympatické vystoupení paní Moserové při volbě prezidenta. Tehdy prý prohlásila, že o podporu komunistů nestojí. A přitom oni by ji tak rádi podpořili nejen pro její členství, ale také pro aktivní práci její rodina při komunistickém puči v roce 1948. Ti, u kterých zmíněná osoba svým prohlášením vzbudila sympatie, by si měli znovu přečíst učebnice dějepisu.

Všechna média mají ovšem na popularitě a výsledcích komunistů lví podíl. Na obrazovce všech tří televizních stanic musí občané každý den a zvláště v neděli sledovat zástupce KSČM (v roce 2002 byl jenom v jediném pořadu Sedmička, televize Nova šestkrát hostem V. Klaus a pětkrát Alois Grebeníček, a ostatní pořady nezůstaly pozadu) obhajující zločinnou ideologii. Při tak rozsáhlé reklamní kampani je s podivem, že měli komunisté tak málo hlasů, při nízké volební účasti mohli klidně vyhrát. Tím ovšem odhalujeme začarovaný kruh. Bývalí nebo současní komunisté ovládají ekonomiku i politiku naší země. Svým kamarádům dávají prostor v médiích, aby se každými volbami svoji

moc ještě upevnili. Po ostatních, zvláště těch, kteří se nebojí nazývat věci pravými jmény šlapou nebo alespoň zarytě mlčí.

Takže je pouze alibismem a pokrytectvím, když šéfredaktor prohlásil, že dává prostor stranám podle jejich volebního výsledku. Naopak, nejrve se dá komplikům prostor, protože je každému jasné, že rozsáhlé a propracované kampaň na kterou se vynaloží dostatek peněz je vždy účinná, tato kampaň se jim dokonce poskytně zdarma, a když poté zcela přirozeně uspějí u zmanipulované veřejnosti, už je o nový důvod pro jejich prezentaci postaráno. Tento začarovaný kruh však bohužel nemůže přetnout nikdo jiný, než sama reklamami zmámená veřejnost, bohužel. K tomu aby však процitla tady musí fungovat a bojevat právě Republikáni. Nikdo jiný už zde nezástal.

Jaroslav Novák, Ostrava

Oznámení

KV RMS zve všechny členy a zájemce o spolupráci s RMS na krajskou konferenci, která se koná dne 22. 3. 2003 ve velkém sále restaurace Babylon ve Slezské Ostravě-Kamenci od 11 hodin. Zároveň vás zveme na besedu s občany za účasti PhDr. Miroslava Sládka v tomtéž sále od 15 hodin. Téma setkání s občany je současná politika Evropské unie.